

# נזכור את חללי השבית השחורה תשפ"ד ונאמץ אל לבנו את החיים | מכון שיטים

**יזכור** עם ישראל את בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, אנשי העבודה והשלום, קרבות טבח השבית השחורה תשפ"ד.

**יזכור** את הנרצחות והנרצחים בבית, בשדה ובדרך, בשטחי הנגב המערבי, שנפצעו ונכבשו בידי אויב אכזר וחסר רחמים.  
את האם האוחזת בשארית בוחותיה בידית דלת הפרזל לגונן על משפחתה מפני המויד שמנגד.  
את האב המשליך ילדיו מחלון ביתם הבוער ומזנק אחריהם וסופג בגופו את קליעי העופרת.  
את הרעים הרוקדים לאור השחר והנה הם נמלטים בשדה מפני המרצחים ומפלט אין.  
את החללים שגופותיהם נלקחו בשבי ואת מי שנחטפו חיים ומתו בשביים.

**יזכור** את אמיצי הלב שנחלצו להגנה.  
את הלוחמות והלוחמים בכתות הבוננות, שקדמו פני אויב בנשקם הדל והשליכו נפשם מנגד.  
את החילות והחילים במצבי הגדר, שלחמו בעז, מעטים מול רבים, ונפלו חלל.  
את אנשי בוחות הבטחון וההצלח ואת האזרחים, שחשו מרחבי הארץ לעזרת אחיהם המתקפים וכרעו בשדה הקטל.

**יזכור** את כל יושבי הספר, את האזרח והחיל, את הגר והתושב והאזרח, שבגופם היו לנו לגבול.  
יהיו חללי השבית השחורה חתומים בלב ישראל לדור דור.

**נאמץ אל לבנו** את החיים, שורדי התפת ונצולי מעשי הנזעה.  
את הילדות והילדים שגדלו בצל הר געש ונקלעו לתפת המתפרצת.  
את הפצועות והפצועים בגוף ובנפש.  
את היתומות והיתומים, האלמנות והאלמנים, וכל למודי השכול.  
את פליטי החרב, קהלות ישראל על אלפיהן, שאצלו לגלות מבתיהם וטרם שבו במלואן.  
את המצפים להשבת יקיריהם החטופים לקבר ישראל.  
הנה נשואות עיניהם אלינו, ואל דמי לנו עדי ישובו לגבולם.  
אל ישקט ואל ינחם ואל יפוג האבל עד ישוב ישראל ונאל אדמתו השדודה,  
וישב עליה לבטח ובשלום לדור דור.

- נכתב בהשראת נוסחי "יזכור" קודמים מאת ברמל כצנלסון לנופלי תל חי, אבא קובנר לקורבנות השואה, אהוביה מלכין ואהרון זאב לחללי מערכות ישראל.